

РЕШЕНИЕ

№ 15651

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1663** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.92, ал.13 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалба на Л. Л. М., срещу мълчалив отказ на кмета на район „Л.“- Столична община, постановен по заявление вх. № РЛЦ25-ГР24-31/10.01.2025г.

Жалбоподателката твърди, че мълчаливият отказ е издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Ответникът не е разгледал и не се е произнесъл с изричен акт, по направеното искане за промяна на постоянния и настоящ адрес. Въпреки представените и изискуеми от закона доказателства, кметът на район „Л.“ в условията на обвързана компетентност е бил длъжен да извърши исканата административна услуга и да промени адреса, така както е било поискано със заявлението.

В проведеното публично заседание Л. Л. М. се явява лично и се представлява от адв. Д. К.. В хода на устните състезания моли отказът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по заявлението. Формулирано е искане за възстановяване на направените в процеса разноски, съобразно приложен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът- кмет на район „Л.“- Столична община, чрез процесуален представител юрк. Д. Х. оспорва допустимостта и основателността на жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена, като се присъди и юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени

събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по повод подадено искане вх. № РЛЦ25-ГР94-31/10.01.2025г. от Л. Л. М., с което е заявена промяна на постоянен и настоящ адрес в [населено място], район „Л.“, [улица], ет.5/6, мезонет № 1.

Към искането са приложени следните писмени доказателства: нотариален акт № 177, том III, рег. № 3592, дело № 538/2007г. на нотариус И. И., вписан в регистъра на НК под № 384; декларация по чл.92, ал.3 от ЗГР, с която е обективизирано съгласие Л. Л. М. да бъде регистрирана на постоянен и настоящ адрес в [населено място], [улица], мезонет № 1; писмени пълномощни от М. С.. В съдебно заседание е представен и договор за наем от 13.09.2024г., видно от който жалбоподателката, в качеството ѝ на управител на „Севън Хилс Консултинг“ ЕООД е получила за временно и възмездно ползване следния недвижим имот: мезонет № 1, разположен на ет.5/6 в жилищна сграда, находяща се в [населено място], район „Л.“, [улица].

До момента на приключване на устните състезания в процеса, липсва произнасяне от кмета на район „Л.“ или упълномощено от него длъжностно лице по заявлението вх. № РЛЦ25-ГР94-31/10.01.2025г. на Л. Л. М. за промяна на нейния постоянен/настоящ адрес.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

I. По допустимостта на жалбата:

Съгласно § 1, т. 2, б. „в“ от ДР на Закона за администрацията /ЗА/, административна услуга е извършването на административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Съгласно чл.91 от ЗГР, адресната регистрация на лицето е отразяване на постоянния и настоящия му адрес в регистъра на населението. Съгласно чл. 57, ал. 2 от АПК, административният акт по чл. 21, ал. 3 от АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството, която по см. на чл.25, ал.1 АПК е датата на постъпване на искането пред компетентния административен орган. Заявлението на Л. Л. М. е подадено на 10.01.2025г. и след изтичане на седмодневния срок е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК за извършване на административната услуга. Към датата на предявяване на жалбата- 14.02.2025г., а и към момента на приключване на устните състезания в процеса /11.04.2025г./ не е предоставена търсената административна услуга, нито е налице изрично произнасяне по депозираното заявление. Разпоредбата на чл.9, ал.1 АПК, установява задължението на органа да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки.

Съгласно чл. 149, ал. 2 АПК, мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Срокът за извършване на услугата е изтекъл на 17.01.2025 г., а жалбата е подадена на 14.02.2025 г., поради което същата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок и от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ пряко и непосредствено засяга интересите на Л. Л. М..

II. По основателността на жалбата.

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА.

По смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Непроизнасянето на сезирания административен орган се приравнява на административен акт, когато за последния съществува законово основание за изпълнение на искането. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на

подаденото искане е условие за прилагането на фикцията, уредена в чл. 58, ал. 1 от АПК. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и непроизнасяне в определения в чл.57 от АПК срок.

Искането е отправено до компетентния административен орган, съгласно чл. 92, ал. 1 от ЗГР, на територията на която се намира недвижимия имот.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал.1 ЗГР, адресът е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където то получава кореспонденцията си, като според чл. 90, ал. 1 ЗГР всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес, който трябва да съответства на адрес по чл. 89, ал. 5. Целта на адресната регистрация е да отрази действителното фактическо положение и по-точно мястото, на което гражданите са се установили да живеят временно или постоянно, съответно при постоянния адрес да бъдат вписани в регистъра на населението, който административният орган е длъжен да поддържа в актуално състояние. Съответно в чл. 98 и чл. 99 от ЗГР е посочен реда, по който се подава заявлението за промяна на постоянен адрес и задължението на всяко лице в срок 30 дни да заяви промяната на настоящия си адрес.

Съгласно чл.95 от ЗГР, постоянният адрес се заявява чрез лично подаване на заявление или от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно. Към него следва да бъдат приложени някои от изброените в чл.92, ал.2 ЗГР, документи, а именно: 1. документ за собственост; 2. документи за ползване на имота за жилищни нужди, включително договор за ползване на социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа; 3. други документи, доказващи собствеността или ползването на имота. За извършване на адресна регистрация се представя и писмено съгласие на собственика, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично пред органа, или с нотариална заверка на подписан чл.92, ал.3 ЗГР.

В конкретиката на настоящия казус, със заявлението са представени изискуемите документи - заявление за постоянен адрес от Л. Л. М., адресна карта за настоящ адрес на Л. Л. М., декларация по чл.92, ал.3 от ЗГР с нотариално удостоверяване на подписа, нотариален акт, удостоверяващ вещни права върху недвижимия имот.

След датата на сезиране на органа - 10.01.2025г. не са изисквани от жалбоподателя каквито и да било други доказателства, както и не е изпращано уведомление за отстраняване на непълноти или неясноти в представените от него документи. Ако ответната страна е считала, че Л. Л. М. не е приложила всички необходими документи, за да се процедира надлежно по нейното искане, то е следвало писмено да я уведоми за това обстоятелство, като конкретно укаже какви допълнително доказателства следва да прибави- чл.30, ал.2 АПК.

При анализ на приетите по делото писмени доказателства, съдът приема, че ответникът е нарушил приложимия материален закон, защото не се е произнесъл писмено по подаденото заявление.

Съгласно чл. 138, ал. 1 и ал.2 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация, „постоянният адрес се заявява и променя със заявление за постоянен адрес по образец съгласно приложение № 14, а настоящият адрес се заявява и променя с адресна карта за настоящ адрес по образец съгласно приложение № 15“. Сезираният орган трябва да се произнесе с акт, в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно да се удовлетвори искането за промяна на постоянен/настоящ адрес на жалбоподателката.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон- ЗГР

и Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функционирането на единната система за гражданска регистрация, се изисква органът да се произнесе писмено по заявлението на молителя в производство. При направено искане, задълженият субект е длъжен да го разгледа, да събере относимите доказателства, да ги обсъди и да съобрази дали услугата ще бъде извършена или съществуват законови ограничения, като в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Единствената призната от специалния закон възможност за процедиране е да се извърши промяна на постоянния/настоящ адрес, респ. да бъде направен отказ за това, като бъде уведомен заявителя.

Правната конструкция по чл.58, ал.1 от АПК, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се защитава срещу бездействието на сезирания орган. След като специалният закон, изисква изрично произнасяне на кмета на район „Л.“, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен акт по см. на чл.58, ал.1 АПК.

Ответникът трябва да постанови мотивиран писмен акт, в който в хипотезата на отказ, да въведе своите съображения и да аргументира изводите си в тази насока. В хода на проведеното производство, жалбоподателят не е бил информиран по законоустановените способности за каквито и да било нередности или несъответствия в неговите документи.

В заключение, съдът приема, че подадената жалба е основателна и доказана и следва да бъде уважена, а мълчаливият отказ отменен, като незаконосъобразен акт /чл.146, т.3 и т.4 от АПК/. На основание чл. 173, ал.2 от АПК, кметът на район „Л.“ дължи произнасяне по заявлението на Л. Л. М. от 10.01.2025г. в седмодневен срок от влизане в сила на съдебното решение. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, ответникът не доказва изпълнението на законовите изисквания, за да настъпят неблагоприятните последици за Л. Л. М..

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателката следва да бъдат възстановени направените от нея разноски, които съобразно приложения списък по чл.80 ГПК възлизат на стойност от 1 010,00 /хиляда и десет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „Л.“- Столична община, постановен по заявление вх. № РЛЦ25-ГР24-31/10.01.2025г. по жалбата на Л. Л. М..

ВРЪЩА на ответника преписка по заявление вх. № РЛЦ25-ГР24-31/10.01.2025г. за ново разглеждане и произнасяне с писмен акт, съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ седмодневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Столична община, район „Л.“, с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Л. Л. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „Овча купел“, [улица], ет.2, ап.8, сумата от 1 010,00 /хиляда и десет/ лева на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република

България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия: